

عنوان مقاله:

حکمرمایی خوب شهری در ایران - تهران و راهبردهای مدیریتی آن

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

هانیه اسدزاده - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

تهران مرکز مهمترین تحولات و جریانات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور محسوب می شود. به رغم فعالیت شهرداری و شورای شهر به عنوان نهادهای منتخب مردمی، نهادهای مذکور هنوز در نظام اداره شهری جایگاهشایسته خود را به دست نیاورده اند. علاوه بر شهرداری و شورای شهر، دستگاه های مختلفی در مدیریت شهر تهران اثرگذار می باشند. برخی از عناصر به فراخور گسترش شهر شکل گرفته و در اثر ضرورت خدمات رسانی به وجودآمده اند. اکثریت سازمان ها و دستگاه های دخیل در مدیریت کلانشهر تهران وابسته به دولت بوده و بنابر وظایف محوله از نظام تصمیم گیری متمرکز شهری پیروی می نمایند. به تناسب چنین شرایطی مدیریت شهری به عنوانیک سطح مستقل از دولت در ایران شناخته شده نیست. سنت های دیرین و تمرکز درآمدهای سرشار نفتی در دستدولت مرکزی موجب تسلط بخش دولتی در تمام حوزه های اصلی جامعه شده و اداره محلی شهرها را نیز به رویکرد و بینش حاکمیت شهری از بالا بنا نهاده و فرامین دولتی در فقدان حکمرمایی شهری و نگرش های شهروندمدار، فضای مدیریتی شهرها را تحت کنترل دولتی درآورده و با تضعیف حوزه عمومی، ابتکارات و بسیج منابع محلی را کاهش داده است. این مقاله با روش بررسی کتابخانه ای منابع به بررسی وضعیت حکمرمایی در ایران و همچنینتهران بعنوان کلانشهر متمرکز آن پرداخته و در ادامه راهبردهای نظام مطلوب مدیریت منطقه کلانشهری تهران را مورد بررسی قرار داده چرا که نتایج نشان داده است که تهران از وضعیت مساعدی از لحاظ مدیریتی یکپارچه و منطقه ای برخوردار نمی باشد و بنابراین نیازمند پیاده سازی راهبردهای حکمرمایی خوب و مدیریتی مطلوب می باشد

کلمات کلیدی:

حاکمیت شهری، حکمرمایی شهری، حکمرمایی خوب، مدیریت یکپارچه شهری، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/360736>

